

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

ชนัญ วงษ์วิภาค, สว่าง เลิศฤทธิ์, อมรชัย คหกิจโกศล, และ ลักษณณ์ บุญเรือง. (2547).

การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ธีรพันธ์ โล่ห์ทองคำ. (2544). กลยุทธ์สื่อสารการตลาดแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ: ทิปปิง พอยท์.

นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:

โอเดียนสโตร

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2543). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์

ดีไซน์.

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2546). ทฤษฎีวัฒนธรรม วัฒนธรรมในระบบทุนนิยมโลก เล่ม 1. กรุงเทพฯ:

มติชน.

สินธุ์ สโรบล. (2546). การท่องเที่ยวโดยชุมชน: แนวคิดและประสบการณ์พื้นที่ภาคเหนือ.

เชียงใหม่: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). กลยุทธ์การตลาด: การวางแผนการตลาด. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและ

ไซเท็กซ์.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2546). การบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2542). ระบบวิทยุและโทรทัศน์ไทย: โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมืองและ

ผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์

จิราวรรณ กาวิละ. (2544). ทางเลือกของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาหมู่บ้านวาวลาย

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.

เบญจา จันท. (2545). แนวทางการพัฒนาตลาดดอนหวาย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.

ประหยัด ตะคอนรัมย์. (2544). แนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษา: ตลาดริมน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สาขาการวางผังเมือง.

รัฐทิติยา หิรัญหา. (2544). แนวทางการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพหมู่บ้านวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาน้ำหนาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.

เอกสารอื่น ๆ

เทศบาลตำบลเจ็ดเสมียน. (2551). โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น. ราชบุรี: ผู้แต่ง.

เทศบาลตำบลเจ็ดเสมียน. (2551). ตำนานตำบลเจ็ดเสมียน. ราชบุรี: ผู้แต่ง.

นุชนาถ สุวรรณจันทร์. (2546). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดสินค้าด้านวัฒนธรรมภาคเหนือ.

รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการสื่อสารภาครัฐและเอกชน.

รุ่งนภา พิตรปรีชา, ศรัญญ์ธร ศศิธนากรแก้ว, ณัฐวุฒิ ศรีรัตปัญญา, และธวัช พลังเทพินทร์.

(2549). เอกสารคู่มือการสอนรายวิชา: การสื่อสารและการตลาด เพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการจัดการทางวัฒนธรรม.

สุจิตรา จงชาณลิทธิ. (2547). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศ: กรณีศึกษาโครงการนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการสื่อสารภาครัฐและเอกชน.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ตลาดเจ็ดเสมียน. (2552). [หน้าจอโฮมเพจมติชน]. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552, จาก

<http://www.chetsamian.go.th>

เมืองโบราณ. (2552). ตลาดเจ็ดเสมียน. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552, จาก

<http://www.muangboranjournel.com>

หมายเหตุสังคม. (2552). สืบค้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552, จาก

<http://www.downtoearthsocsc.thaigov.net>